

بررسی و تعیین مناسب‌ترین تراکم و روش کشت توأم خیار و بادمجان

حمزه علی احمدی^۱، نورا... داوطلب^۲

۱-۲۰. بخش تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر، مرکز تحقیقات کشاورزی زابل

به منظور دستیابی به تراکم مناسب دو گیاه خیار و بادمجان و کشت توأم آنها این تحقیق با استفاده از طرح آماری بلوکهای کامل تصادفی در چهار تکرار طی سالهای ۷۶-۱۳۷۵ در ایستگاه زهک زابل اجراء شد. در این آزمایش خیار رقم سوپر دامینوس بعنوان گیاه اصلی و بادمجان بلک بیوتی بعنوان گیاه فرعی بصورت کشت خالص در فاصله بوته ۲۵ و ۵۰ سانتیمتر و کشت توأم آنها بطوری که خیار با فاصله بوته ۲۵ و ۵۰ سانتیمتر و بادمجان در بین بوته های خیار و طرف مقابل آنها با فاصله بوته ۲۵ و ۵۰ سانتیمتر نشاء گردید. فاصله ردیف ۱/۲۵ متر در همه تیمارها ثابت بوده است.

نتایج نشان داد که در کشت خالص، خیار با فاصله بوته ۲۵ سانتیمتر با عملکرد ۵۱/۱۲۸ تن در هکتار و در کشت خالص بادمجان با فاصله بوته ۵۰ سانتیمتر با عملکرد ۵۵/۷۳۵ تن در هکتار بالاترین تولید را داشت. در کشت توأم در صورتی که خیار با فاصله بوته ۵۰ و بادمجان با فاصله بوته ۵۰ سانتیمتر در بین بوته های خیار و طرف مقابل آنها کشت شده بود با عملکرد ۷۸/۲۸ تن در هکتار بیشترین محصول را داشت. در این حالت عملکرد نسبی آن ۲۰۲ درصد و ارزش برابری زمین (LER) ۱/۵۳ بوده است.